

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **S. P.**, zastoupeného Mgr. Petrem Novákem, advokátem se sídlem v Praze 9, Pod Pekárnami 157/9, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2006, č. j. 46 Az 80/2006 - 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatele, Mgr. Petru Novákovi, advokátovi se sídlem v Praze 9, Pod Pekárnami 157/9, **se odměna za poskytnutou právní službu nepříznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 5. 6. 2006, č. j. OAM-6248/VL-07-C09-2003, jímž mu podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nebyl udělen azyl, a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 citovaného zákona.

V podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a dále uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aniž by však tyto důvody jakkoli konkretizoval.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 5. 12. 2006, č. j. 46 Az 80/2006 - 46, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Petra Nováka. Tentýž krajský soud poté usnesením ze dne 22. 1. 2007, č. j. 46 Az 80/2006 - 50, vyzval ustanoveného zástupce stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede konkrétní důvody podané kasační stížnosti v souladu s ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a dále uvede, v čem spatřuje posouzení případu v rozporu s platným právním řádem

a projednání žaloby krajským soudem v rozporu se zákonem o azylu, jak uvádí stěžovatel ve své kasační stížnosti. Rovněž byl poučen o tom, že jestliže uvedené nedostatky kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstraní, kasační stížnost bude odmítnuta.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že posléze označené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 29. 1. 2007, ten však zůstal až do dnešního dne nečinný.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele obsahovala vady, které stěžovatel ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatele odměnu za zastupování nepřiznal, neboť ustanovený zástupce neuvedl, jaké úkony v tomto řízení vykonal, a ani z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by tento nějaký úkon právní služby, za který by mu dle ust. § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náležela odměna, vykonal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu